

VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE HET TERUGKOMMOMENT IN HET KADER VAN DE RIJOPLEIDING CATEGORIE B

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

Het voorliggend voorontwerp van decreet zet een belangrijke stap in de richting van een vernieuwde rijopleiding. Het voorziet in de invoering van een verplicht terugkommoment op een ogenblik dat de beginnende automobilist over enige rijervaring beschikt.

2. Situering en inhoud

Uit de ongevallencijfers blijkt dat de beginnende automobilist de grootste risicogroep vormt in het verkeer. Het ontbreekt de beginnende automobilist aan verkeersinzicht en hij kan de taken die hij in het verkeer aangaat, nog niet goed afstemmen op de eigen capaciteiten. Dit houdt verband met een overschatting van de eigen vermogens, een onderschatting van de gevaren en een hang naar spanning en sensatie. Zowel leeftijd als rijervaring spelen hierbij een rol. Uit onderzoek wordt dan ook duidelijk dat het ongevalsrisico het hoogst is direct nadat er zelfstandig gereden mag worden na het behalen van het rijbewijs.

Onze huidige rijopleiding en examinering beperkt zich tot de zogenoemde lagere orde vaardigheden: voertuigbeheersing en eenvoudige verkeerssituaties. De drie grote doodsoorzaken in het verkeer - overdreven of onaangepaste snelheid, rijden onder invloed van alcohol en het niet dragen van de veiligheidsgordel - hebben evenwel betrekking op de zogenoemde hogere orde vaardigheden: planning van de verkeersdeelname en het bezit van de normen en waarden van de bestuurder. Met het oog op de opleiding van betere bestuurders en het verbeteren van de verkeersveiligheid, moeten bijgevolg de hogere orde vaardigheden geïntegreerd worden in de rijopleiding.

Daarom is het aangewezen kort na het behalen van het definitief rijbewijs een verplicht terugkommoment in te passen in de rijopleiding om de beginnende bestuurders een beter besef bij te brengen van bepaalde verkeersrisico's, hun zelfbewustzijn verder te ontwikkelen en hen in staat te stellen om de eigen sterktes en zwaktes voldoende in te schatten en ervaring uit te wisselen onder groepsgenoten in een lerende omgeving.

De gedachte achter een terugkommoment of de voortgezette rijopleiding voor beginners is dat lessen in verkeers- en zelfinzicht als automobilist tijdens de (aller)eerste fase van de rijopleiding nog onvoldoende effect hebben. Daarvoor is enige rijervaring als zelfstandig automobilist een grote meerwaarde. Met een voortgezette rijopleiding wordt beoogd de risicoperceptie te verbeteren en de risicoacceptatie te verminderen, zelfoverschatting tegen te gaan en het verkeersinzicht te bevorderen. In een aantal landen maakt een tweedefasetraining verplicht onderdeel uit van het opleidingstraject, zoals in Finland, Luxemburg, Oostenrijk, Estland en Zwitserland. Zo implementeerde Oostenrijk in 2003 een tweedefasetraining. Dit deel van de rijopleiding komt na het officiële examen en bestaat uit drie delen: na twee tot vier maanden wordt een eerste 'feedbackdrive' gehouden met nabespreking, na drie tot negen

maanden volgt een 'driving safety training' met oefeningen op een afgesloten terrein en een groepsdiscussie en na 6 tot 12 maanden volgt een tweede 'feedbackdrive' met nabespreking. Deze tweedefasetraining zorgde voor een gemiddelde daling van de ongevallencijfers met 28%. Bij de mannen zorgde deze training voor een gemiddelde daling van de ongevallencijfers met 34% het eerste jaar na het behalen van het rijbewijs, respectievelijk -29% en -32% het tweede jaar na het behalen van het rijbewijs en -31% en -35% het derde jaar na het behalen van het rijbewijs.

4. Advies Raad van State

B. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Art. 1. Luidens de voorgestelde bepaling regelt het voorliggend voorontwerp van decreet overeenkomstig artikel 19, §1, tweede lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gewestaangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet. Het voorontwerp van decreet regelt in het bijzonder de aangelegenheid die behoort tot de gewestbevoegdheid inzake de rijopleiding (artikel 6, §1, XII, 6° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen). Het betreft immers de wijze waarop de kennis en vaardigheden die nodig zijn voor het besturen van een voertuig worden verworven. Bijkomend vindt het voorontwerp van decreet een bevoegdheidsgrondslag in de gewestbevoegdheid inzake de bevordering, de sensibilisering en de informatie inzake verkeersveiligheid (artikel 6, §1, XII, 7° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Art. 2. Teneinde de leesbaarheid van voorliggend voorontwerp van decreet te verhogen, worden de definities van het "terugkommoment", de "erkende instelling", de "toezichthouder" en de "handhavingsinstantie" ingeschreven in het voorliggend voorontwerp van decreet om te voorkomen dat door de herhaling ervan de tekst van het voorliggend voorontwerp van decreet al te zwaar zou worden en daardoor ook minder vlot leesbaar zou worden. Deze definities vergen zelf geen verdere commentaar.

Hoofdstuk 2. Verplichting tot het volgen van het terugkommoment

Art. 3. De voorgestelde bepaling bevat de verplichting voor de houder van een rijbewijs B om een terugkommoment te volgen bij een erkende instelling.

De Vlaamse Regering bepaalt de termijn waarbinnen het terugkommoment moet worden gevolgd en die het meest aangewezen is met het oog op zowel de praktische organisatie van het terugkommoment als het behalen van de doelstellingen die met de invoering van het terugkommoment worden nagestreefd. Deze termijn kan evenwel niet langer zijn dan twee jaar na het behalen van het rijbewijs B.

Het wordt tevens aan de Vlaamse Regering overgelaten om de voorwaarden en nadere regels ter zake te bepalen. De Vlaamse Regering kan op grond hiervan onder meer regels uitvaardigen over:

- de inhoud en de eindtermen van het terugkommoment (de inhoud kan bijvoorbeeld bestaan uit een introductie, praktische oefeningen op

- afgesloten terrein, praktische oefeningen op de openbare weg, groeps gesprek, enz.);
- de duurtijd van het terugkommoment;
 - het minimum en maximum aantal deelnemers aan het terugkommoment;
 - de voertuigen die gebruikt mogen worden tijdens het terugkommoment;
 - de voorwaarden waaraan de lesgever moet voldoen, met inbegrip van diens opleiding;
 - de wijze waarop kennis wordt gegeven aan de Vlaamse overheid van het volgen van het terugkommoment en de wijze waarop de bestuurder kan aantonen het terugkommoment te hebben gevolgd (bv. een attest, via elektronische verwerking, door toedoen van de persoon die het opleidingsmoment volgde en/of door toedoen van de erkende instelling, enz.);
 - Enz.

De Vlaamse Regering kan tevens bepalen welke vergoeding de bestuurder die het terugkommoment volgt, verschuldigd is (bv. € 100)¹ aan de erkende instelling. De Vlaamse Regering kan in het bijzonder ook erin voorzien dat een toeslag aangerekend dient te worden wanneer de bestuurder zich laattijdig aanbiedt om het terugkommoment te volgen (bv. een toeslag van € 50).²

De verplichting om een terugkommoment te volgen, geldt voor de personen wiens rijbewijs afgeleverd is door een gemeente in het Vlaamse Gewest. Het decreet zal aldus van toepassing zijn op de bestuurders die ingeschreven zijn in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister van een Vlaamse gemeente.³ Indien een persoon die zijn rijbewijs verkregen heeft in een Vlaamse gemeente op het ogenblik dat het terugkommoment gevolgd moet worden niet langer ingeschreven is in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister, zal het terugkommoment uiteraard niet gevolgd moeten worden. Het onderhavige decreet heeft immers geen extraterritoriale werking. Dit volgt uit de regels inzake de territoriale bevoegdheidsverdeling en hoeft dus niet verduidelijk te worden in de tekst.⁴

Hoofdstuk 3. Erkenning en subsidiëring van de erkende instellingen

Art. 4. De voorgestelde bepaling regelt de erkenning van de erkende instellingen. Teneinde de kwaliteit van het terugkommoment te waarborgen en de controle erop mogelijk te maken, dient deze instelling over een erkenning te beschikken.

De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor de toekenning, weigering, verlenging, schorsing en intrekking van de erkenning van de instelling die instaat

¹ Dit is een richtbedrag. Het komt aan de Vlaamse Regering toe het bedrag nader te bepalen.

² Dit is een richtbedrag. Het komt aan de Vlaamse Regering toe het bedrag nader te bepalen.

³ Dit volgt uit artikel 17, §1, *inuncto* artikel 7 van het KB van 23 maart 1998 houdende het rijbewijs.

⁴ Het decreet zal tevens van toepassing zijn op de personen die niet ingeschreven zijn in het bevolkingsregister, het vreemdelingenregister of het wachtregister van een Belgische gemeente, maar wiens rijbewijs krachtens artikel 17, §1 *inuncto* artikel 7 van het KB van 23 maart 1998 houdende het rijbewijs afgeleverd wordt door een Vlaamse gemeente, althans voor zover het territoriale aanknopingspunt ten gevolge waarvan de Vlaamse gemeente bevoegd was om het rijbewijs af te leveren nog bestaat op het ogenblik dat het terugkeermoment diende gevolgd te worden.

voor de organisatie van het terugkommoment. Zo bepaalt de Vlaamse Regering onder meer de voorwaarden waaraan zowel de lesgevers als de inrichting (op het vlak van de oefenterreinen, de leslokalen, de gebruikte voertuigen, enz.) moeten voldoen.

Art. 5. Op grond van het voorgestelde artikel 3 van het voorontwerp komt het de Vlaamse Regering toe om te bepalen welke vergoeding de erkende instellingen ontvangen van de bestuurder die het terugkommoment volgt.

De vergoeding die de bestuurder betaalt aan de erkende instelling zal evenwel niet noodzakelijk kostendekkend zijn. De voorgestelde bepaling biedt de mogelijkheid aan de Vlaamse Regering om een subsidieregeling uit te werken ten behoeve van de erkende instellingen.

Hoofdstuk 4. Handhaving

Art. 6. Op grond van het voorgestelde artikel 6 van het voorontwerp kan eenieder die de verplichting om het terugkommoment te volgen, niet nakomt, worden gestraft met een strafrechtelijke geldboete.

Personen die het terugkommoment niet, niet tijdig of niet volledig hebben gevolgd, kunnen aldus strafrechtelijk worden vervolgd.

De strafmaat en de verjaringstermijn van het misdrijf zijn geïnspireerd op de strafmaat en de verjaringstermijn van de misdrijven waarnaar wordt verwezen in artikel 30, §2 van de Wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer.

Overeenkomstig artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten wordt het bedrag van de strafrechtelijke geldboete verhoogd met zeventig decimes (x 8).

Overeenkomstig artikel 22 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering kan de verjaring van de strafvordering wel worden gestuit door daden van onderzoek of van vervolging, verricht binnen deze termijn. Met die daden begint een nieuwe termijn van gelijke duur te lopen, zodat de termijn waarna de strafvordering verjaart, kan oplopen tot twee jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf is begaan.

Overeenkomstig artikel 138, 6°, van het Wetboek van Strafvordering neemt de politierechtbank, strafrechtelijke kamer, kennis van de misdrijven omschreven in de wetten en verordeningen op het wegverkeer.

Art. 7. Op grond van het voorgestelde artikel 7 van het voorontwerp kan eenieder die de verplichting om het terugkommoment te volgen, niet nakomt, worden gestraft met een bestuurlijke geldboete.

Personen die het terugkommoment niet, niet tijdig of niet volledig hebben gevolgd, kunnen aldus een bestuurlijke boete worden opgelegd.

De bestuurlijke geldboete mag maximaal 500 euro bedragen, vermeerderd met de opdecimes in strafzaken (x 8). Doordat in het voorgestelde artikel enkel sprake is van maximumboetebedragen, en niet van minima, beschikt de handhavingsinstantie over een beoordelingsmarge bij de bepaling van het boetebedrag die het mogelijk maakt een passende boete op leggen.

Zo kan bij het bepalen van het boetebedrag rekening worden gehouden met het feit dat de overtreder inmiddels het terugkommoment heeft gevolgd, alsook met de termijn die verstreken is tussen het ogenblik waarop het terugkommoment diende gevolgd te worden en het ogenblik waarop het effectief gevolgd wordt. Overtreders die het terugkommoment niet volgden voorafgaand aan het opleggen van de boete, zullen doorgaans dan ook zwaarder bestraft worden dan bestuurders die zich alsnog in regel stellen door het terugkommoment te volgen voorafgaand aan de boetebeslissing. Naarmate een overtreder langer wacht met het volgen van het terugkommoment, zal de boete doorgaans hoger zijn.

Het voorontwerp van decreet bevat twee gevallen waarin de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke geldboete vervalt.

Vooreerst vervalt de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete indien de vermoedelijke overtreder binnen de twee maanden volgend op het versturen van de aanmaning van de toezichthouder bedoeld in het voorgestelde artikel 8, §1, het terugkommoment alsnog volgt. Deze bepaling biedt de toezichthouder de mogelijkheid om een herinnering sturen aan de betrokken persoon met de vraag het terugkommoment alsnog te volgen. Indien de vermoedelijke overtreder binnen een termijn van twee maanden te rekenen van de dag waarop het terugkommoment diende gevolgd te worden, het terugkommoment alsnog volgt, vervalt de bestuurlijke vervolging. De strafrechtelijke vervolging blijft mogelijk. Zoals aangegeven bij de bespreking van het voorgestelde artikel 3, kan de Vlaamse Regering erin voorzien dat een toeslag verschuldigd is aan de erkende instelling wanneer de bestuurder zich laattijdig aanbiedt om het terugkommoment te volgen.

De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke geldboete vervalt bovendien hoe dan ook twee jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd begaan. Deze termijn moet zowel door de handhavingsinstantie als door de politierechtbank die uitspraak doet in hoger beroep in acht worden genomen.

Art. 8. Het voorgestelde artikel 8 van het voorontwerp bevat een delegatie voor de Vlaamse Regering om de toezichthouders en de handhavingsinstantie aan te wijzen.

Verder regelt artikel 8 de wijze waarop het misdrijf wordt vastgesteld en de verhouding tussen de strafrechtelijke procedure en de bestuurlijke beboetingsprocedure.

Het principe hierbij is dat een bestuurlijke beboetingsprocedure niet kan gestart worden indien de procureur des Konings tijdig zijn voornemen meedeelt om het misdrijf te vervolgen.

Het handhavingproces bestaat uit verschillende stappen.

Eerst gaat de toezichthouder na welke personen hun verplichting tot het volgen van een terugkommoment niet zijn nagekomen. Daartoe zullen binnen de Vlaamse overheid twee soorten gegevens beschikbaar zijn, met name (1) een overzicht van de personen die gehouden zijn het terugkommoment te volgen en de periode waarbinnen dit moet gebeuren en (2) een overzicht van de personen die het terugkommoment hebben gevolgd. Aldus kan eenvoudig nagegaan worden welke personen het verplichte terugkommoment niet hebben gevolgd. Het voorontwerp beoogt op deze wijze een sluitend handhavingssysteem in te richten met een pakkans van 100%.

Indien de toezichthouder vaststelt dat het terugkommoment niet tijdig gevolgd werd, stuurt hij binnen de maand volgend op het ogenblik waarop het

terugkommoment gevolgd diende te worden, een aanmaning aan de vermoedelijke overtreder. Dit is een termijn van orde.

Indien de vermoedelijke overtreder het terugkommoment alsnog volgt binnen een termijn van twee maanden volgend op het versturen van de aanmaning⁵, vervalt de bevoegdheid om een bestuurlijke boete op te leggen. Er bestaat in dat geval ook geen verplichting om het dossier over te maken aan het parket.

Dit laatste betreft een beperkte nuancering op de ambtelijke aangifteplicht (art. 29, lid 1, Sv.).⁶ Deze nuancering op de ambtelijke aangifteplicht is noodzakelijk om de werklast van de toezichthouder en het parket beheersbaar te houden. Een plicht tot onmiddellijke aangifte zou immers tot gevolg hebben dat de toezichthouder bij een miskenning van het terugkommoment onmiddellijk een proces-verbaal zou moeten opstellen en onmiddellijk aangifte zou moeten doen bij het parket met bijkomende werklast voor de toezichthouder en het parket tot gevolg, terwijl de overtreder zich na een waarschuwing mogelijks nog in de regel kan stellen (bv. ingevolge een vergetelheid, overmacht, enz.). Om de administratieve lasten bij de toezichthouder en het parket te beperken en de bestraffingsprocedure te enten op de personen die na het versturen van een waarschuwing nog steeds weigeren het terugkeermoment te volgen, wordt een beperkte en tijdelijke nuancering op de aangifteplicht van de toezichthouder voorzien in zoverre de bestuurder zich binnen de twee maanden na de aanmaning alsnog in regel stelt.

In zoverre als nodig⁷, is in elk geval voldaan aan de voorwaarden van de impliciete bevoegdheden.⁸ De afwijking op de algemene aangifteplicht van art. 29 Sv. is immers noodzakelijk om de administratieve overlast bij het parket te beperken. De weerslag op de federale bevoegdheid inzake de strafvordering is uiterst beperkt en leent zich tot een gedifferentieerde regeling. Het betreft immers een zeer beperkte en tijdelijke nuancering op de ambtelijke aangifteplicht van een specifieke categorie van deelstatelijke personeelsleden. Er wordt ook op geen enkele wijze afbreuk gedaan aan de prerogatieven van het parket om het misdrijf te vervolgen indien ze op een andere wijze kennis heeft gekregen van het misdrijf (bv. na een verkeersongeval of na een verkeerscontrole). De in te voegen bepaling ontnemt het openbaar ministerie dus op geen enkele wijze de bevoegdheid om te oordelen over het al dan niet instellen van de strafvordering (cf. art. 151, §1, tweede zin, van de Grondwet).

Indien de vermoedelijke overtreder het terugkommoment niet volgde binnen de twee maanden volgend op het versturen van de aanmaning, stelt de

⁵ In dat geval zal de bestuurder gehouden zijn om een toeslag te betalen aan de erkende instelling. Het komt de Vlaamse Regering toe het bedrag van de vergoeding te bepalen op grond van artikel 3.

⁶ Slechts indien de vastgestelde inbreuken betrekking hebben op wetgeving die niet onder de controlebevoegdheid valt van de inspecteurs, of als ze misdrijven van gemeen recht vaststellen, geldt er een kennisgevingplicht ten aanzien van het Openbaar Ministerie op grond van artikel 29 Sv. (Zie Y. LIÉGEOIS en M. BOCKSTAELE, "Over 'toezicht' en 'opsporing' door bijzondere inspectiediensten", *NC* 2016, (406), 410, nrs. 22).

⁷ Liégeois en Bockstaele stellen dat bijzondere inspectiediensten steeds over de mogelijkheid beschikken om waarschuwingen te geven, en aldus de bevoegdheid hebben om af te wijken van art. 29 Sv. voor zover dit in hun regelgeving is voorzien en de vastgestelde inbreuken betrekking hebben op inbreuken op regelgeving die onder hun controlebevoegdheid valt (Y. LIÉGEOIS en M. BOCKSTAELE, "Over 'toezicht' en 'opsporing' door bijzondere inspectiediensten", *NC* 2016, (406), 410, nrs. 22 en 23).

⁸ Zie bv. adv.RvS 60.342/3 van 5 december 2016 over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest 'houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie', *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1035/1, (27), 32-33, nr. 4.2.

toezichthouder het misdrijf vast in een proces-verbaal waarvan de nadere voorwaarden worden vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Het voorontwerp voorziet er vervolgens in dat de toezichthouder bij de vaststelling van een misdrijf onmiddellijk de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied van de woonplaats van de vermoedelijke overtreder en de handhavingsinstantie in kennis stelt van het misdrijf.

Vervolgens is de procureur des Konings aan zet. De handhavingsinstantie kan een bestuurlijke geldboete opleggen als de procureur des Konings, binnen een termijn van twee maanden, die ingaat de derde werkdag na verzending van de kennisgeving⁹ van het schriftelijk verzoek bedoeld in § 3, laat weten dat hijzelf geen gevolg aan de feiten zal geven. De handhavingsinstantie kan eveneens een bestuurlijke geldboete opleggen indien de procureur des Konings de voormelde vervaltermijn laat verstrijken zonder zijn beslissing over de strafvervolgning mee te delen.

Art. 9. Het voorgestelde artikel 9 van het voorontwerp regelt de bestuurlijke beboetingsprocedure.

Na de kennisgeving van de procureur des Konings dat hij geen gevolg zal geven aan de feiten en in elk geval na afloop van de vervaltermijn bedoeld in artikel 8, §4, eerste lid, wordt de bestuurlijke beboetingsprocedure opgestart.

De handhavingsinstantie beschikt over een termijn van één maand om de vermoedelijke overtreder op de hoogte te brengen van het voornemen om een bestuurlijke geldboete op te leggen. Dit is een termijn van orde.

De vermoedelijke overtreder wordt uitgenodigd om binnen een termijn van één maand die volgt op de kennisgeving van dit bericht schriftelijk zijn verweer mee te delen. Dit is een vervaltermijn.

Binnen een termijn van vier maanden na de kennisgeving aan de vermoedelijke overtreder van het voornemen om een bestuurlijke geldboete op te leggen beslist de handhavingsinstantie over het opleggen van een bestuurlijke geldboete. Dit is een termijn van orde.

De handhavingsinstantie brengt de vermoedelijke overtreder door middel van een kennisgeving op de hoogte van haar beslissing binnen een termijn van tien dagen. Dit is een termijn van orde.

Hoofdstuk 5. Wijziging van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 10. Tegen de eindbeslissing over de bestuurlijke geldboete wordt in een beroepsmogelijkheid voorzien bij de politierechter, burgerlijke kamer. Voor de goede orde wordt deze beroepsmogelijkheid ook opgenomen in artikel 601ter van het Gerechtelijk Wetboek waar thans reeds verscheidene beroepsmogelijkheden tegen bestuurlijke beboeting aan de politierechter worden toegewezen

Hiermee streeft het voorontwerp van decreet op het vlak van de rechterlijke toetsing eenvormigheid na met de bevoegdheid van de politierechtbank, strafrechtelijke kamer, om overeenkomstig artikel 138, 6°, van het Wetboek van Strafvordering kennis te nemen van het misdrijf omschreven in artikel 6, § 1 van

⁹ Zie bv. adv.RvS 51.958/3 van 25 september 2012 over een voorontwerp van decreet 'betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport', nr. 27.

onderhavig voorontwerp van decreet. De keuze voor de politierechtbank is tevens ingegeven vanuit de noodzaak om te voorzien in een beroep met volle rechtsmacht. De politierechtbank kan de opgelegde bestuurlijke geldboete ofwel bevestigen ofwel hervormen. Voor zover als nodig¹⁰, is in elk geval dus ook voldaan aan de voorwaarden van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Uit bovenstaande volgt dat het niet kennelijk onredelijk is dat de decreetgever het noodzakelijk kan achten om in het kader van het uitoefenen van de gewestbevoegdheid de bevoegdheid om uitspraak te doen over administratieve geldboetes toe te kennen aan de politierechtbank. De weerslag op de federale bevoegdheid is marginaal en de regeling leent zich tot een gedifferentieerde regeling.¹¹

De decreetgever kan er eveneens in voorzien dat een uitspraak van de politierechtbank over administratieve sancties niet vatbaar is voor hoger beroep.¹²

Hoofdstuk 6. Inwerkingtreding

Art. 11. Het voorgestelde artikel 11 bepaalt dat het decreet in werking zal treden op de datum bepaald door de Vlaamse Regering en uiterlijk op 1 juli 2018.

Deze datum van 1 juli 2018 is niet willekeurig gekozen.

Immers de ingevoerde regeling van het terugkommoment maakt deel uit van de globale hervorming van de rijopleiding waaromtrent de Vlaamse Regering eerder de "conceptnota rijopleiding categorie B" goedgekeurde (VR 2015 0412 DOC.1293/1BIS).

Het Besluit van de Vlaamse Regering van 9 juni 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 mei 2004 betreffende de voorwaarden voor erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen en het koninklijk besluit van 10 juli 2006 betreffende het rijbewijs voor voertuigen van categorie B, wat betreft de hervorming van de rijopleiding, hervormt de rijopleiding, o.a. wat de duur van opleiding betreft.

De regeling inzake het terugkommoment zal gelden voor de bestuurders die hun rijbewijs zullen hebben verkregen op grond van het Besluit van de Vlaamse Regering van 9 juni 2017. Dit besluit zal in werking treden op 1 oktober 2017.

De eerste rijbewijzen op grond van de vernieuwde rijopleiding zullen worden uitgereikt 9 maanden later, met name op 1 juli 2018.

Uiterlijk op dat ogenblik zal het decreet houdende het terugkeermoment in werking treden.

¹⁰ Zo maakte de Raad van State bijvoorbeeld geen opmerkingen bij het toekennen van de bevoegdheid aan de politierechtbank inzake *het beroep tegen de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete, vermeld in artikel 10, § 4, van het decreet van 27 november 2015 betreffende lage-emissiezones in artikel 601ter Ger. Wb.* (Adv.RvS 57.459/1 van 28 mei 2015 over een voorontwerp van decreet 'betreffende lage-emissiezones').

¹¹ Voor talrijke voorbeelden in die zin, zie J. VANPRAET, *De latente staats hervorming*, Brugge, die Keure, 2011? 309-320.

¹² Zie bv. Adv. RvS 40.967, over een voorontwerp van decreet "modifiant le Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine en vue de promouvoir la performance énergétique des bâtiments", *Parl.St. W.Parl.* 2006-07, nr. 560/1, 74.

De concrete modaliteiten voor de uitvoering van het terugkommoment zullen worden opgenomen in een besluit van de Vlaamse Regering.

Het terugkommoment zal alleszins moeten worden gevolgd voor het verstrijken van twee jaar na het behalen van het rijbewijs.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn

Ben WEYTS